

namus sicut lehem identitate respicit ad alium Per
namiam etc. Annuntiat at uo nullam inuenireas
Sondam in qua fundent tales reles; na equalitas
in primis n e pte inter ual qualitatos, quales n sic dicitur.

Aliud exhibitandum est de unitate ana
logica q proportionis pprie uidet n sufficere ad fun
dandam relem realem si likelihoodis p n. dicitur
La gola utreque se recipiunt frami nullam apparet
conuenientia si dicitur sint inter se in eadem fra
q eandem relationem. Haec est mens D. Tho.
I. p. 9. 4. a. 3. ubi a sent Dei efficit ad istu re
ferri a ligua reles reali similitudine in eis

Quae hactenus diximus de relationibus ioc
ritatis duo modo intelligenda sunt de relationibus
differentia, qua fundantur in divisione, nam Dehu
a p. 9. 4. a. 3. dicitur Buephalo et ab isto differt.
Vn si sent in utroq extremis conditiones requirit
ad fundandam relem realem differentia, ut
eam non fundantur? Quod uero negatio interce
dat nihil efficit. Nec n est fundamentum lemitum
cum quod uerificari debet relatio, sed est fundamentu
p seipsum, seu consilio ad fundandam relationem. Haec
n. non oportet ut inde sit ens reale. Sed tm ut ab
intellectu non pendeat. Cum n relatio realis non
possit dari sine fundamento p se, vpus est ut
istud a intellecto non pendeat: nam n relatio abso
lute ab intellectu penderet ut set quod est contra ratio
nem entis realis. Quamuis igit ibi intercedat negatio
cum illa n sit magis qua sententia p x inu, pot dari relatio

Articulus secundus. De Relationibus secundi generis

Relatōes 2. generis sunt q̄ fundant̄ in actione et passione, nec uō ac-
tionis intelligi quāq̄ calitas tendens ad eam & fluxus, quas relatōes
eē eadem p̄bant argui, q̄ superius exponimus ad confirmacionem relatōis
realtum, qua p̄p̄ dubia aliqua in hac m̄a exponemus. Et in primis est
relatō eē agentis transacta actione, sic eadem q̄ erat perseverante in
ea actione, neq̄ de sume qui disant̄ eē exhibentem, quom̄ Auth̄or e
Secus in 4. dist. 6. q. 10. et alibi. quā s̄ria facile capi potest,
q̄ relatō eē hęc p̄ finis p̄ actionem: sed transacta hac actione,
non datur alia ad agentem. q̄ Sic s̄ntem̄ dicit̄ relatōes: q̄ n̄ datur
divisa relatō transacta actione ab ea quā erat illa perseverante.
Dices datur eē p̄ actionem actionis, q̄ est p̄uac̄ et sufficit ut sit
s̄ntem̄ p̄uac̄ noue relatōis. Sed contra est, q̄

Relatō eē fundat̄ in actione, et p̄ relatōem qua
perseuerat transacta actione, sol̄ v̄q̄ uere denominat̄, et eē iā.
q̄ n̄ pot̄ eē nasci p̄ relatōem q̄ fundat̄ in actione, quā p̄p̄, hac p̄
seuerabit perseverante actione. Idē efficit huius doctrina, q̄ eā p̄
sibitente actione denominat̄ actu agere, et eadem transacta, dicit̄
h̄ egisse. Nam relatō solūm denominat̄ eam eam sui q̄ fluxus: actu
uō agere, aut egisse, sunt denominatōes ab actione p̄senti,
& p̄terita, non ab aliqua relatōe.

Obij. Actio eē ueritas logica nana ut relatō
tet relatō: q̄ et erit ut ueritas q̄ transacta actione, n̄
poterit eadem relatō perseverare. ans certum est. Contra p̄bat̄
q̄ conditiones Logice nana ad productionem & fluxus Logice
et legunt̄, ad illius conseruationem. V̄q̄. q̄ ad productionem
fatis iudicij nana legit̄ apprehensio, idē et n̄ pot̄ iudicij
conseruari sine apprehensione, q̄ in alijs op̄ibus uidere est.
Relatō negans ueritas nana. Ad p̄bent̄ negat̄ id nana eē, n̄
quāto idē & fluxus nana dependet in fieri et conseruari

ab eadem causa secunda, ut sunt quae in exemplum adveniunt, alioquin
solum ut producat lucem, legem uendicat eam et illo non existente
potest esse producta conseruari a Deo immo. Mediante alia causa secunda,
quod multis potest exemplis comprobari.

Relatio uero nec pendet proprie in se, quia non se proprie
nec in conseruari ab actione agentis proprie. Quod si relatio aliqua
non pendet in conseruari ab actione, est proprie finitum et extremum
quod refert. Nam relatio est quam habet in se ad hunc conseruari, tan-
diu perseverat, quantum ac potestatis quae quam producit: id in
accidit quia si huius relatio pendet in se et conseruari a tali
actione, haec in dependens est solum physica, nam non implicat
Deum conseruari eum contra immo. De solo, mediante alia causa
ubi uero effusio non pendet in conseruari nec et relatio in se proprie modo
pendet

Quaeres quid nam sit finitum le motum cum quo
identificat relatio est? Actus, quia effusio immo. producit a subiecto,
ut sunt uoluntas in se et uoluntas, praeparatio quae per emanationem
sunt, locum est immo. fundari in ipsa sui essentiali. Nec ob-
secundam passionem non produci nisi mediante prima, et sic
de ceteris: quod relatio est denominabit subiectum mediante prima
passione, cum qua identificabit, nam prima passio non legitur
ad productionem secunda tanquam prius effectuum, sed quae
modum dispassio, modo de transitu subiectum ad productionem quae
proprie quomodo totus effectus influxus est ex se subiecto im-
mediate ab illo, ita relatio immo. in illo fundabitur.

Quando uero effusio mediante aliqua potest subiecto
supradicta se, relatio est probabilis in ipsa potest fundabitur in
mediate. V. g. Relatio est quae est in sole ad lucem quae producit
non est in ipsa solis subiecto, sed immo. fundat in potest effectus
solis, aqua immo. est actus huius productus. Haec uero quae com-
munis uideri, confirmati, quae sunt non producit acci nisi me-
diante illa potest: quae in illa fundat relatio est. anis certum est

Conti pbat, qd talis ea est, et denominat, qd producit effum; q
 mediant e pua qd producit dicitur pater ea: sed ea pater ea nihil
 e nisi huius resem ea: qd hae fundat in ipsa pua

Quorundam in multis de Reso Paternitatis & funde
 tur in pota generativa, aut imm. in entitate. hoc ultimum appo
 bat Bar. disp. 47. sect. 12. no. 5. Cuiusm est qd sublata pua ad huc
 no illa qd dicitur Pr, uere e et denominat Pr, si filius existat: sed
 n pot talis dicitur nisi a Reso: qd hae fundat in ipsa Paterni
 tate. In qd Reso filij imm. fundatur in ipsa filij entitate
 et substantia: qd e Reso Patris qd illi comest pondet imm. funde
 bit in entit. Maiorem suppono et certum nam Reso producti in
 eo fundat, qd pater et pprie producidur: sed ipsa filij entitas
 pprie et pater producidur a Patre: qd in illa fundat Reso filij.

Est haec sententia ualde probabilis. Verum tam de
 Reso Patris, quam de reliquis rebus ea efferentis idem
 in ea, hoc est fundat in pua probabilis iudicio. Quod addit
 ad confirmem. Sublata pua ad huc dicitur Patrem, tendunt
 dicitur pater a Reso: sed mater a pua et actione paterna,
 qm et entia existit pto dicitur Pr, n a reali aliqua actione
 Reso; sed a potentia actione. fundat uo Reso filij imm.
 in ipsa entitate nihil est argumenti ut et Reso Patris
 ea fundetur. Nam Reso e filij in eo fundat quod pprie
 et imm. efferit, et cum pprie et imm. efferat entitas
 effus existens, in ea debet fundat Reso filij et Reso
 effus. Inclat uo ea in eo qd ea pater unskultur in
 aep pmo a causandum, et p quod imm. influit in
 effum: sed haec est pua: qd imm. in pua fundat Reso
 ea. Quod uo adant Reso ppriam Paternitatis fundat
 in entitate Patris, in pua uo fundat a iam, qua dicitur
 pater ea instrumentalis, sup flum uidet. Alioquin et di
 cerem in entitate huius Reso fundat a iam Reso si
 miliudinis, a iam uo in a Reso. quid n illi de est,

122
cum ipsa caritas dicatur similis. nam quidem hic lapis est sitis
alioquin mater qd a bedinem, ita et ea mater est cuius p. poam, que dicitur
sub actione qd si relatio qd fundatur in a bedine sufficit ut sub
dicatur sitis mater, ita et sufficit relatio fundata in p. poam, ut cuius p. poam
dicatur eius, cum n. apparet maior ratio

Artes inter exempla qd appropinquat in hoc 2. g. re-
velum, illas numeravit qd fundantur in p. poam activa ad passiva,
et vice versa, qd n. ita intelligendum est ut credamus intercedere
reloim realem inter poam et effum produccendum, hoc n. im-
possibile est, cum effum non dum existat, et n. existente h. relatio realis
sit imposita: sed cum p. poam creata non possunt agere nisi in
subiectam mater, et p. poam cuius p. poam activa respondet
passiva, om. e. p. poam activam fieri reloim realem ad passi-
vam, et vice versa si existant, et distinguantur ex n. re-
inter se, cum dicitur via legitima ad reloim realem. Quod
vis h. relatio pertinet ad 2. genus p. poam qd in agente hu-
datur in virtute ad actionem, in patiente fundatur in virtute
quam h. ad recipiendam et subinendam agentis op. p. poam

Obi. H. relatio fundatur in mutua p. poam
quam h. in p. poam inter se: sed h. pertinet ad unitatem et
convenientiam, in qua fundantur reles primi g. is: qd ad h. h. h.
na reles spectantur. Respondeo hanc p. poam inter virtute
activam et passivam late dicitur unitatem, et n. p. poam. Vir-
tas n. p. poam sumptus e. convenientia in n. h. in gradu, h. in
extensione, quarum neutra inter poam activam et passi-
vam ad h. relesiones invenitur. Instabit, inter poam
activam et passivam, aliquid datur p. poam in n. qd in his saltem
relatio fundabitur in unitate. an. s. p. poam, qd in his saltem
passiva respondens in his agenti est qualitas specialis, sicut
etiam agens. Respondeo qd p. poam ita convenientur, h. quidem reles
unitatis in n. sed h. n. est relatio quam exigimus inter p. poam
h. n. solum fundatur in virtute que in illis datur ad

operandum et patiendum, quod uo conueniant nisi, hinc conueni-
ant, passum confert ad hanc re locem, re lae in qua fundat' in
illa conuenientia est. Similitudinis, quae uo fundat' in uirtute
carum, e' re lae pua, et pbat' q' si fundat' in hac conueni-
entia n' potest dari nisi: inter passum actiuam et passiuam quae
illaz herent: sed haec est falsum: q' eto. Mm. pbat' q' inter
causam et aquam in quam agit, inter passum, istis, et ma'm sub
Lunarem, nulla est in no' conuenientia, et h' datur in illis re
lae pua.

Utenim aduertendum hanc re locem dari in
o' actiuam pot' exercata, q' reali distinguit' a passiuam, et in pass
sua similitr, nam cum eiusdem ad se ipsum nulla pot' ee
oppositio, pass' q' sit est actiuam et passiuam n' pot' heri talis
re loci. Pra' ito actiuam et passiuam quae distingunt' ex no' s
rei, semp' distingunt' reali, cum uho n' sit mis' alienus.
Ad huc genus et pertinere uidentur re loci h' ad ma'm
et ma' ad passum, quoniam enim re loci unitarum: sed de his ali
bi dmi est.

Articulus Tertius De Tertio genere Relationum

Relo' B' generis fundant' in re q' mensurati ad mensura.
Non est aut' intelligenda mensura quantitas, sed mensura e-
ta et p'fectionis caritativa, quae sem' h'it passum, actus et h' h'is
ab ob'ect, q' nimirum tota illorum p'fectio desumit'
ab ob'ect, aquae uirtus pra' uicinasurati, ita ut ex ob'ectum eg-
redi nulla pot' r'oe. Haec igit' re loci reales e' cum Arte
Phi' p'p' modum re' s' docent. Ut in hac pateant aduert'e
dum est eam passum quam actum transcendental' re ferri
ad sua ob'ect, a q' mensurantur: sed p' ter hunc num' trans-
cendental' sem' q' in illorum centra' includit', pra'nta' sem'

et a. cum concedimus, cum danti legitima conditio, si equo est
presens q. n. ut ordinet a. d. late mensurat um ad suam
mensuram, id n. h. p. suam caritatem, sive mensura ex ibat
sue non: sed ut ordinet mensuratum ad mensuram a. h. ex ibat
tem, et im. a. ex ibat, quam h. e. Unde apparet n. in omnibus
rebus q. mensurantur dari proutalem telorini, cum a. h. s. a.
p. h. me ferant in obta q. n. ex ibant, ut conit. d. o. vari
n. ex ibentis et am. s. h. s. et n. ex ibentis et ferant et
in obta q. n. sunt enha realia, ut ferant conit. ne p. u. m.
et illarum appetitiones, si dari possunt et alig ex ibant.

Uterius aduertendum est mensuram
duplici modo posse usurpari. 1. in rigore, qualis cernitur
in pois, h. h. et a. p. ad sua obta, q. que specificantur, et
im. suam caritativam et caritatem perfectionem mensuran
tur. 2. Late et im. p. p. e, quo modo cas efficiens, et que
cum q. alia dici pot. mensura sui effus, cum effus tantam
h. e. perfectionem, quam a. c. accipit. Relat. q. mensu
ra h. ad mensuram est ad mensuram p. r. i. o. n. i. o. Nam 2.
u. i. n. d. i. t. u. m. u. m. r. e. l. o. i. e. f. f. u. s. i. e. u. m. r. e. l. o. i. e. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. i. s. q. n.
in h. m. c. a. d. i. n. i. e. f. f. u. s. i. e. m. e. n. s. u. r. a. i. n. q. u. a. n. t. u. m. i. n. i. l. l. u. m. i. n. f. l. u. i. t.
quod ad r. e. l. o. i. e. m. e. f. f. u. s. i. e. m. p. e. r. t. i. n. o. r. e. n. e. m. o. n. i. u. i. d. e. t. L. i. n. q. u. a.
r. u. m. e. f. f. u. s. i. e. m. e. s. t. s. i. m. i. l. i. t. u. d. i. n. i. s. u. m. s. u. a. c. a. u. n. i. u. o. c. a. s.

Relat. q. effus et similitudinis n. pot. e. l. e. r.
lati mensura. Cep. h. i. q. i. m. e. n. s. u. r. a. t. u. m. a. d. f. u. n. d. a. m. e. n. t. a. m. r. e. l. o. i. e. m.
p. r. a. t. a. l. e. m. s. u. p. p. o. n. i. t. t. r. a. n. s. c. e. n. d. e. n. t. i. a. l. e. m. t. a. n. q. u. a. e. i. u. s. f. e. r. r. i. t.
q. u. o. d. e. f. f. u. s. i. e. m. e. s. t. e. o. q. u. o. d. e. s. t. e. i. u. d. e. m. l. o. i. s. u. m. c. a. s. n. p. o. t. e. s. t. a. m. t. r. a. n. s.
c. e. n. d. e. n. t. i. a. l. e. r. e. s. p. i. c. i. r. e. S. e. c. u. m. i. n. d. i. u. i. d. u. u. m. n. o. n. p. o. t. h. e. r. e. z. e. n. n. i. a.
d. e. p. e. n. d. i. a. m. a. b. a. l. i. o. e. i. u. s. d. e. m. s. p. e. i. u. m. i. d. q. u. o. d. d. e. p. e. n. d. e. t. c. a. r. i. t. a. t. i.
a. b. a. l. i. o. s. i. c. i. l. l. i. i. m. p. e. r. f. e. c. t. u. s. i. n. s. u. a. c. a. r. i. t. a. t. e. z. N. o. n. e. s. t. e. o. q. u. o. d.
c. a. i. i. n. f. l. u. a. t. i. n. q. u. o. d. h. i. c. t. r. a. n. s. c. e. n. d. e. n. t. i. a. l. i. i. l. l. a. m. r. e. s. p. i. c. i. e. t.
A. l. i. q. u. i. s. o. i. e. s. t. e. f. f. u. s. i. e. m. e. f. f. i. c. i. e. n. t. i. s. t. r. a. n. s. c. e. n. d. e. n. t. i. a. l. i. i. l. l. a. m.
r. e. s. p. i. c. i. e. n. t. q. u. o. d. e. s. t. f. a. c. t. u. m. q. i. n. o. n. p. o. t. u. n. t. p. r. o. d. u. c. i. a. s. o. l. o. d. e. o.
U. n. d. e. d. a. t. i. s. p. e. t. n. b. e. n. e. a. l. i. q. u. o. s. a. s. s. i. m. a. s. e. i. n. e. f. f. u. s. i. e. m. a. d. c. a. u. s. a. m.

præter locum effusæ dari propriam vel locum mensuræ, ut in c. secunda
 in pte mensuræ centiam sui effusis, quod erat narium, et improp
 prie et mensuræ eius etiam in quam influit, absolute in per
 accidens, cum quibus effusis potest effici a solo Res. Potest etiam
 quantitatem in una de eisdem se mensuram proprie et aliam,
 quæ unquamitas non est mensura centia a tenius, nec potest trans
 cendentia ab illa respectu sub loci mensura

Quæditio quæ est Vocis velocis 3. generis sunt
 non mutua. sicut agram sicut docet D. Thom. 1. p. q. 13. art. 7.
 Fons. lib. 3. cap. 15. q. 4. Sicut disp. 47. sec. 15. n. 8. et alij
 et probat eadem ratione, quæ velocis non mutua ex altera p. imiunt
 reales: sed relatio mensuræ ad mensuram eadem est, et vice
 versa relatio mensuræ ad mensuram non est realis, quæ velocis
 3. generis sunt non mutua. Majori communi Thomam con censa
 certa est. Deinde probat loci, quæ ad hoc ut dicitur relatio realis
 narium est, ut dicitur aliqua ratio fundandi per quam unum velocis
 tum ad aliud ordinatur, sed in velocis non mutua ex altera
 p. non dari ea ratio fundandi: quæ ex altera p. imi dantur rela
 tiones reales. Probat Min. quæ est intelligibile sit per portio na
 tum intellu, non in primo nã sua ordinari ut ab intellu percipi
 aher, et sic color sit proportionatus oculo, non in nã sua primo
 ordinari ut percipiatur ab illo: sed hoc habet quodammodo se
 cundario et consequentia

Aliter se habet præ, actus et habitus sui sui
 obij, nam per se primo ad illud ordinantur, atque ratio non dicitur
 utriusque eadem ratio fundandi. Quæ proprie non potest etiam utrius
 que dari relatio realis. Probat ut tenius, quæ implem. mo potest in
 teligi aliquo ordinari ad aliud. 1. loci unitatis, 2. dicitur
 2. non dependit. 3. ratione causalitatis: sed in mensura
 non mensuram nihil horum visitur: quæ illa non ordinari ad
 mensuram. Min. probat quæ est aliquando actus et obijum
 hant in unum et hinc in eum, et identitatem inter se, illa non proprie

ad rem mensura, sed ad fundandam relationem similitudinis.
 Deinde quod in plenitudine obiectis, non datur illa identitas cum actu.
 2.º et 3.º modo non potest sciri obiectum ad primum, quod non potest pendere
 re ab illa. Deinde, quod non influit in illam realiter aliqua
 causalitate, sed in se habet ut hinc specificandi ipsam primum.
 Unde ulterius probatur, quod hinc non ordinatur ad rem quam trahit,
 ut videtur esse in hinc actionum, sed in actio ordinatur ad rem
 hinc in non ordinatur ad actionem. Ex quo videtur per obiectum non ordi-
 nari ad actum, hinc, et primum, atque adeo non habere realiter
 relationem, qua illud res purat, quod primum mensurat ad
 mensuram esse non mutua, quod altera realis illi non respon-
 det ut ex traditis colligere licet.

Obij. Res ap. rei est intelligibilis: sed esse
 intelligibile est denominatio a re: quod relatio rei intelligibilis
 ad intellectum est relatio realis, quod cum sit relatio mensura ad
 mensuratum, probatur hanc non esse non mutua. Minus probatur
 quod si intelligibile non est denominatio a re, est ab actu intellectus.
 sed obiectum, quoniam est illud deus actus intellectus est intelligibile: quod
 esse intelligibile est denominatio a re: quod est ap. rei, ac
 primum realis. Res rei obiectum, est intelligibile denomi-
 natione ab actu intellectus, sed ab intrinseca capacitate quam
 habet ut intelligatur, quod non potest non esse relatio: sed fortassis est ratio,
 sub qua potest variari actum primum

scilicet p. q. 13. art. 7. a serie intelligibile referri ad
 suam realem relationem quod est in ipsa serie, quod explicatio coherere
 minime potest. Nam relatio quod est in serie est relatio mensurata, quomodo
 quod potest relatio mensurata? nam impossibile est eandem formam pre-
 stare duos effectus tales oppositi: sed referre mensuratum, et men-
 suram sunt oppositi effectus tales: quod non possunt probari a eadem re.
 Deinde quod relatio realis est actus intrinsecum, et primum non potest
 effectum talem probare sub eo in quo non est: quod non potest illud
 referre. Ades autem quod primum dicitur simile et intelligibile

referri reator, q̄ illis in suis et inlectione correspondet. Relatō reali
quam terminant

2° Obiecta concurrunt cum pot̄ ad actū imponendo
a ligando effectū illi sp̄m: sed cā effectū reali relōi suum
respicit effūm: q̄ obiectū reator referunt ad actum et p̄inde ad hūm
p̄m et cā q̄ cum alia concurrunt ad effūm reali illam respicit re
ator: sed obiectū concurrunt cum pot̄ ad actum mediante sp̄e, quā
effectū producit: q̄ cē hēi relōem ad p̄m. Relatō obiectū n̄ con
siderari ad hōm mensura nisi p̄vut ē mēs specificans ac
tum et p̄m: de hōi uō h̄i n̄ pot̄ ut concurrat actūe. Quod si
alioquin concurrunt hēbit relōem realem eib, et concessa, hē
uō n̄ est relāo mensura quam exquirimus, et q̄ nō tollit,
quā alioquin mensura sub alia hōi respicit mensurā
sub alia et nō accipit.

Item in relāo mensurati sit non mutua quere
dum ē hoc solum genus non mutuas comprehendat. Relōis
effūm p̄m videt̄ nature h̄is q̄ galam a ferit solas relōis
3° generis ē non mutuas. ita m̄ interpretandus ē, ut relōis
Las relōis 3° generis ad hōi sui sunt et ex peculiarit̄ eorū
hā quam hēnt relāo 3° generis ē non mutuas, in alijs uō ge
neribus si se penit̄ h̄i est ob effūm, L, perfectionem hūm
q̄ incapaces sunt realis relōis p̄m al̄is. Nam non possum
negate creaturas existentes referri ad Deum ut ad causam
effectūam reali relōi n̄ mutua, q̄ cum fundet̄ in actione spe
tat ad 2° genus. Deinde si verum est qd̄ ex D. Thom̄ art.
1° hujus q̄. Lovimus et hēnt realem relōem similitudinis ad Deū
q̄ cum fundet̄ in unitate ad primum genus p̄m. Relatō
et inter nam humanam a p̄mptam et V. Divinā ē n̄ mutua,
q̄ cum fundet̄ in dependētia ad 2° genus reator. Sed h̄i oēs
sunt n̄ mutuas, n̄ quod les q̄ p̄ illas referunt̄ ex mō tendēdi
n̄ possent in hōi reales et relōis inducere, sed q̄ extremum
est incapax illarum

Ex his colliges esse Relatum transcendens Respicere suum terminum
sub loci mensura, atq; adeo accidens mensuram q; se habet ead.
Nec oby. locum mensura esse locum fra: sed nra prima e purapria
q; n pot esse locum mensura, quod et de subd diei pot. Mensu-
ra n n e fra informans, sed fra specificans, cuius tao nihil re-
pugnat subd, qd solum opponit fra informans. q; pro q; n
q; nisi transcendentia e centralis: q; qd qd Num fra e est men-
tura centralis et perfectioris entitatis et q; transcendentia in re
fertur. Nec offit quod aliquis id quod e mensura sub
alia loci consideratum, reali loco mensuratum sub alia loci
Respicit. Nam subrum accidens Respicit qd substantia, et mi-
nam quam acci cat, qd q; nra man, non levis ad secundi
genus spectant, cum in causalitate fundent. Relatio uo men-
surati longe alia est.

Ad extremum querendum e Velat unio nis
ad hoc 3. genus pertinet, L, ad aliud leuoc? Quam quabris
nem ut a perhis solvamus aduertendum e posse considerari
L, relati, quam det unio ad extrema q; unit, fundatam in Relati
transcendentali. Nam unio q; extrema unitas specificat, atq;
transcendentia illa Respicit. Quae Relati quod dubio ad hoc 3.
genus spectat: L, posse considerari Relati unio nis seu uniti
quae consurgit inter pns q; uniuert. Si ita consideretur, unio
aliquando hoc unio sit vera et realis causalitas, seu de-
pendia, Relati quae inter pns consurgit ad 2^m genus spectat
sit. Vg. q; unionem ma cat frai materiam, et rursum frai
cat man, Relati q; inde consurgunt ad 2. genus spectant.
Cum et aliq; unio n sit realis, nec realis dependia, q; his e
inter pns huius integratis, quarum neutra causati, L, de per-
det ab alia, Relati inde consurgens q; habet pertinet
ad primum genus, q; hae unio solum induit quardam inter
pns unitatem, q; ita unio sine ulla causalitate, aut dependia
unum efficiunt.

finem ut distingueremus actionem a passione, quas in his
triquimus. Sunt n. una eademq. entitas a. p. r. sed quas
tenus hae entitas a. r. d. dicitur n. ad a. g. n. quatenus pas-
sio ad subm. Nunc uo n. e. e. entitatem facile apparet q. r.
alioquin a. r. d. qua a. r. d. est non est unum q. d. sed unum q. d.
est ubi accidentali, et ipsa entitate cui aduenit talis relatio.
D. unum q. d. q. r. a. r. d. est calitas agentis: s. o. calitatis e. n.
d. dicitur n. ad cam cuius est calitas: q. r. a. r. d. e. n. h. a. l. e. m.
dicitur n. ad a. g. n. Major alibi p. b. a. t. e. Min. confirmatur
q. r. causalitas imm. s. o. ipsa p. n. d. e. t. a. l. e. u. i. u. s. e. s. t. c. a. l. i. t. a. s.:
sed hae imm. d. e. p. e. n. d. e. n. t. a. n. u. s. q. u. a. m. d. a. h. e. r. n. i. s. i. u. b. i. e. l. u. i. s. e. n. t. i.
a. l. i. s.: q. r. calitas e. n. t. i. t. a. t. i. d. i. c. i. t. u. r. n. u. m. a. d. c. a. m. c. u. i. u. s. e. s. t. c. a. l. i. t. a. s.
Min. de qua sola disputari pot. p. e. e. s. s. u. r. e. n. d. o. p. e. r. v. i. a.
q. r. imm. s. e. i. p. s. i. s. a. b. a. l. i. i. s. p. e. n. d. e. n. t. Nam hoc ubi q. r. imm. g. n.
d. e. t. a. b. h. o. c. c. o. r. p. o. r. e. L. o. c. a. t. o. c. a. n. t. i. a. t. i. i. l. l. u. d. r. e. s. p. i. c. i. t. e. t. s. i. d. e. c. a.
t. e. n. i. s. m. o. d. i. s.

Contra habitam doctrinam sentiunt Haeretic.
quodlib. 1. q. 1. et quodlib. 7. q. 14. Iacob. s. met. q. 18. Sed
cum hi Al. a. s. e. r. a. n. t. g. e. n. e. r. a. t. i. o. n. e. m. n. i. h. i. l. u. i. o. e. e. p. r. a. t. o. r. e. s. s. u. m. i. s.
quod impugnatum est, non est quod n. o. m. p. a. i. l. l. o. s. a. r. g. u. m. e. n. t. e. m. u. r.
Sed p. i. l. l. i. s. o. b. y. 1. Nulla est actio a. c. a. s. e. c. u. n. d. a. q. r. imm. non potest e. e. a. d. e. o.: q. r. nulla est que e. n. t. i. t. a. t. e. m.
r. e. s. p. i. c. i. a. t. c. a. m. s. e. c. u. n. d. a. m. a. n. s. p. b. a. t. u. r. q. r. n. u. l. l. u. s. e. s. t. e. s. s. u. i. s.
a. c. a. s. q. u. e. m. D. e. u. s. i. m. m. n. o. n. p. o. t. e. s. t. p. r. o. d. u. c. e. r. e.: q. r. e. t. n. u. l. l. u. s.
e. n. t. a. c. t. i. o. a. c. a. s. q. u. a. i. m. m. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. e. a. d. e. o. R. e. t. u. r. n. e. g. a. t. i. o.
d. e. a. n. s. A. d. u. n. f. o. r. m. a. t. i. o. n. e. m. d. a. b. i. s. m. a. i. o. r. e. m. r. e. m. q. r. a. c. t. i. o. i. m. m.
s. e. i. p. s. a. p. r. o. c. e. d. i. t. a. b. a. g. e. n. t. e. r. e. s. p. u. i. s. u. o. m. e. d. i. a. n. t. e. a. c. t. i. o. n. e. r. e. t.
p. p. e. a. m. e. d. i. a. n. t. e. h. a. c. u. e. l. i. l. l. o. a. c. t. i. o. n. e. p. r. o. d. u. c. i. p. o. t. a. c. t. i. o. u. o. h. a. c.
n. o. n. p. o. t. e. e. n. i. s. i. a. b. h. o. c. n. o. a. g. e. n. t. e. q. u. o. d. l. i. m. e. t. q. r. s. i. n. e. m. i. s. s. i. s.
i. m. m. s. e. i. p. s. o. p. e. n. d. e. t. a. b. h. o. c. s. u. b. j. e. c. t. o. n. e. e. d. i. u. i. n. i. t. u. s. p. o. t. e. e. n. i. s. i.
i. n. i. l. l. o.

Ob. 2. Si actio h. e. t. o. r. d. i. n. e. m. e. n. t. i. a. l. e. m.

ad primum a quo creditur, non possent actiones eiusdem speciei esse
a prius specie diversis: sed a prius specie diversis sunt actiones
eiusdem speciei: quod non dicunt ordinem contrarium ad illas. Maior
quodammodo in individua eiusdem speciei non possunt habere contrarias con-
ditiones divinas: sed actio ignis productiva caloris et actio solis
productiva et caloris sunt individua eiusdem speciei: quod non possunt
habere contrariam rationem, alia ad solem, alia ad ignem. Man-
dandum est, quod actiones distinguuntur per suos proprios materiam sum-
ptos: quod ubique haberi solent eiusdem speciei actiones et tamen
specie conveniant necesse est: sed tamen eiusdem speciei produc-
untur a causis specie diversis ut patet in proposito exemplo ca-
loris, quod vel ab igne, vel a sole produci potest. Respondetur
supponendo quod argumentum adhaerent, a se habet in examina-
tione, id est, actiones distinguuntur per suos materiam sumptos, negan-
do maiorem. Ad confirmationem dicas actiones illas diceretur
peccatum ad sua propria, quatenus conveniant in hoc quod
sunt productiva illius effectus. Unde si considerentur sub
hac conditione propria conveniant speciei, et materiam differant.
Hoc obij. Deum quod potest esse causa effectus partem unum effectus
hunc non posse convenire univoce cum eodem. Nam materiam spec-
tatur non potest convenire: si vero patet sub hac vel illa
ratione spectetur, convenire. Vel si sub intelligibile
conveniret conveniret univoce cum rebus entibus intelligibilibus
Indubitanter. Deus aliter potest producere effectus causa
secunda, aliter vero ipsa causa. Nam in primis Deus continet emi-
nenter causam effectus causa secunda, non in omni causa secunda ita illud emi-
nent, causa non univoce cum sit eiusdem speciei cum suo effectus,
non potest illum eminenter continere, ut continet causam equivoce.
Deinde vis causa secunda continet effectum dependentem a Deo
Deus autem inde pendenter. Perit ad convenientiam actionum
non est consideranda causa propter procedunt sub rebus partibus,
sed sub hac communis materia ratione, quatenus sunt propria

Nam actio propria est conceptis ab agente quod agens est, non
quod est tale agens et probatur quod conclusa quocumque alio
consideratione, solum quod agens est intelligimus mediante
actione genere suum et suum in terminis.

3. Actio dicitur centralis nisi ad terminum: quod
non potest illum dicere ad primum, quod certum est. Contra probatur
quod alioquin actio est unam procedens ex duplici alio nisi cum
positum. Verum negando unam. Ad primum dicitur actio
nem unum in se habere transcendentalem nisi. iam in divisione
habet centralis cui nihil est distinctum ab centrali rei. Un-
de si centralis est unum per se, nisi et unum est. Potest utique
nisi centralis quod in se unum est in inadeguato conceptis ut
multiplex unum, quod accidit in presentibus casibus, nam actio
una in se est centralis, et unum in nisi centralis habet in se.
Potest in se inadeguato conceptis non comparari cum primo agere
dicitur, nisi unum in se cuius est factus productus, et quoniam in re
una in se est centralis, et ita unum in se, unum in se cum centrali
semper habet in se, quod pluribus inadeguatis conceptibus ut
dicitur potest. Exemplum sit materia, quae transcendentem in se
habet ad formam, et ad Deum, quod in unam habet centralitatem, a qua
nisi transcendentem nullo modo distinguitur, unum in se in illa
est in se, quod inadeguato conceptis ut multiplex agere potest.

In istis locis predicamentales quae dixi-
mus fundari in transcendentibus sunt materia, alia
ad formam, alia ad Deum: quod et transcendentem in se unum
unde idem in actione dicitur, quod unum centralis habet relationem
realem ad terminum, et aliam ad agens fundatam in re trans-
cendentem: quod est. Porro quod sic de exemplo materia
concedendo duplicem nisi predicamentalem in illa et in
actione, sic in non infert duplicem transcendentem in se,
sed unum in se, duplicem vero distinctum unum et in se in

id n. sari b est adfirmari de locum parentatum utque bione 4.
de la hore art. 2. tradidimus

1° Entitas naturalis est prium actionis su-
gnalis, et in actio supralis n pot dicere nym transcendente
lem ad entitatem natlem: q^o falsum est actionem herie cen-
tralem nym ad prium a quo egreditur. Requiri dis hinguendo
ans concedendo q^o ontatcm natlem ee prium obed iate acti-
nis supralis, negando ee prium nates, unde ustenus dm est
actionem supralcm herie transcendentalcm nym ad suum pi-
nirpium obed ientale.

2° Ideo actio diceret bium centralcm ad agens
q^o est dependia q^o sui ad agente: sed hoc est falsum: q^o est. Min.
phat q^o effus pccai dependet ad agente q^o q^o q^o actio q^o quam
ai antecedit istam dependoniam, et est aiquid illa prius.
Preni negando minorem. Ad confirmacionem dicas effus id es-
pendere q^o ai, uerum ee in sensu falsi, hoc est q^o ipsa fa-
hi, seu actio q^o quam fit est falsi dependia effus, non quies
q^o actionem phat dependia. ac si diceret ignem ee calidum
q^o hie calorem, uerum ee in sensu falsi, hoc est q^o q^o calo-
rem ipsum falsi est calidus; falsum uo in sensu effec-
tius, hoc est ignem ee calidum q^o effectiue calidus fit acci-
dente, quod est explicatio Bar. di p. 48. sect. 1. no. 16.

Quidam aliqui presentis loco q^o q^o actio cen-
trali respicit agentis a quo egreditur, ita agens respiciat actio-
nem. Nam bene pot^o una res centrali aliam respicere, et
uersus centrali a b^o res respici, ut pet^o in mo et p^o res
p^o res negatiua absolute uera est. Nam agens considerandum
est maior, hoc est in suam entitatem, et cum uerbis legitis
ad operandum, et si consideratum ueram efficit respiciuore.
Actio quim cum actio Dei productiua creaturae, sit et quod cre-
atum, Deus transcedente illam respiciere, at q^o ad es-
centrali uoluntate ad creaturam.

si uo agens consideretur cum reduplicacione quatenus agens e
u.g. sol quatenus producit lucem, non censetur includere ip
sam productionem seu actionem, at qd dicitur censetur illa respicere
Verum q non pot in hoc sensu procedere, sed in priori

Articulus secundus

¶ Una actione alia produci possit.

Non excitamus questionem speciatim de ratione ordine. Nam
alibi probatum e actiones unum procedere a suis prijs, alio
quin admittendus esse processus in infinitum, ut saepe dictu
est, Nam si entitas huius actionis posita in termino e alia
entitate, haec cum n sit maior rati de illa, quam de actione
q aliam generatur, et sic in infinitum procedendu erit. On
gi ois caritas est unum a sua iis: sed actio est caritas
efficientis: q non erit a sua iis mediante alia entitate.
Sicut ultima caritas traditur a bar. disp. 1. q. 1. c. 1. no. 5. Et
probatur, q si attentè consideretur nec diuinitus ac postea
actionem mediante alia entitate procedere a suo prio, quod
est uera resolutio huius questionis. Nam si de noi causali
tatis est ut unum sit a se q dicitur iis, cum rerum entitas et loci
mutari non possint, quod dubio non pot accidere ut actio meli
ante alia entitate fluat a prio.

Confirmatur ulterius unum unionis unum
subsistentiam et ubi ubi ubi q aliud ubi, quam actionem
que censetur esse processus ab agente equi mediante alia
entitate: sed primum est impote: q et secundum. anis qbi
q si unio intercedente alia unione copularetur rem non
esset unio, sed unum, implicat aut unionem dicitur roem
tri unum, alioquin, ut et una mo aliam n potest inferri
et dicitur rationem qd. Similiter actio n daret alia actione